

mininarieforstandere. Det er ikke, fordi jeg ikke skulde ville unde disse Mænd disse Par Hundrede Daler, men det er, fordi jeg finder, at den hele Maade, hvorpaa den grønlandiske Kirke forsynes med Præster, er uheldig. Lad Grønlænderne faae Præster af deres egen Midte, Mænd, som forstaae og tale Folkets Sprog, saaledes at de kunne tale det ud af Hjertet, fra Hjertet til Hjertet, Mænd, som ere fødte og opfostrede beroppe, og som ikke blot have Kjendskab, men Kjærlighed til det grønlandiske Folk, Mænd, som fra Børnsben ere vant til de derværende klimatiske Forhold, og som altsaa ikke ved disse mangen Gang hindres fra en samvittighedsfuld Udøvelse af deres Gjerning. Jeg er overbevist om, at der paa den Maade, som jeg her har antydet, vilde sørges langt bedre for Grønlænderne i aandelig og kristelig Henseende, og jeg troer ogsaa, at denne Maade at ordne Sagen paa vilde medføre færre Udgifter for Statskassen. Jeg troer, at man ikke vil have Vanstæthed ved at finde saadanne Mænd blandt de dygtigere Cathedeter beroppe. Naar man altsaa lader de dygtigere Cathedeter ordinere, saa vil der Intet være iveien for, at de ville kunne fungere som Præster i Grønland. I ethvert Tilfælde vilde man, naar man havde en nærmere Fremtid for sig, kunne ved deres Uddannelse til Cathedeter tillige tage et Hensyn til en saadan vordende Stilling for dem som Præster. Jeg troer, at den høitagtede Kirkeminister vilde gjøre sig værdig til Grønlændernes Tak og Velsignelse, hvis han vilde slaae ind paa den af mig her antydede Vej. Da flere ærede foregaaende Talere have omtalt de Punkter, som jeg ellers kunde have Noget at sige om, og da disse Punkter ere blevne omtalte ogsaa i de Retninger, hvori mine Tanker om dem gaae, skal jeg ikke opholde det ærede Thing med Gjentakelse; men der er dog et Punkt, som endnu ikke er omtalt. Det er vel ikke noget særdeles Vigtigt, thi saa var det vist allerede bleven omtalt, men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom derpaa. Det sees af Anmærkningerne til Finantslovsforlaget, Pag. 102, at der af Statskassen skal udredes 2,500 Rbd., som Bidrag til Summen 5,000 Rbd., som Vedligeholdelsen af Kjøbenhavns Raad- og Domhus vil koste for

det forestaaende Finantsaar. Det er Halvbeløbet af denne Udgift, som ifølge en kongelig Resolution af 3die Juni 1816 paabehødes Statskassen. Jeg har, i Parenthes, sagt, forgleves søgt at finde denne Resolution i en af de hæværende Rescriptsamlinger. Jeg troer, at der er Grund til at lade denne Udgiftspost udgaae. Man kan maaskee være i Tvivl, om Theatret skal betragtes som en Statsinstitution eller ikke, men jeg troer virkelig ikke, at man kan være Tvivl om, at Staten har ligesaa Lidt at gjøre med Kjøbenhavns Raad- og Domhus, som den har med noget som helst Thing- og Arresthus rundt om i Landet. Det er muligt, at jeg feiler i denne min Anskuelse, og at Sagen kan betragtes anderledes, men jeg har hidtil ikke kunnet komme til noget andet Resultat.

Sylvester Jørgensen: Jeg har med særdeles Tilfredsstillelse hørt det Foredrag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) holdt igaa; men skjøndt jeg saagodt som kunde være enig med Foredraget i dets Almindelighed og i dets Heelhed, saa var der dog et Par enkelte Punkter, navnlig Slutningen, hvori jeg ikke var ganske enig med ham. Han tiltraadte en tidligere Talers Utringer ligeoverfor den høitagtede Regjering om, at det, der var gjort i Retning af Besparelser, var Intet, og navnlig henviste han til Stillingen med Hensyn til Lønnings- og Pensionsvæsenet. Jeg troer dog, at det ærede Medlem deri tager noget feil. Jeg troer, at der allerede er gjort endeel derved, at den stærke Strømning i Retning af Lønninger og Pensioner, som i endeel Aar tilbage har flydt saa rask, at den næsten syntes at ville rive Alt omkuld, ved den nuværende Regjerings Hjælp er bleven standset. Jeg troer endvidere, at naar man anstiller en Sammenligning mellem Pensionsbørdens, saaledes som den er opstillet i en Betænkning af Rigsraadets Landsting fra ifjor, og det Finantslovsforslag, der foreligger os iaar, saa vil man ved et flygtigt Blik komme til den Betragtning, at Pensionsbørdens dog ikke er saa lidt mindre nu, end den forudsattes dengang at ville være. Naar det ærede Medlem har hentydet til, at det næsten maa være givet, at Regjeringen allerede i denne Session maa